

Præfatio de sancta Cruce

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grätias ägere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vencerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli coelorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas, deprecámur, súpplici confessiÓne dicétes: Sanctus.

Communio

Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua. (Matth 26:42)

1. Deus, Deus meus, quare me dereliquísti? Longe a salúte mea verba rugítus mei.

2. Deus meus, clamo per diem, et non exáudis, et nocte, et non est réquies mihi.

3. In te speravérunt patres nostri, speravérunt, et liberásti eos.

Postcommunio

Per huius, Dómine, operatiónum mystérii: et vitia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur.

ŠV. KRYŽIAUS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tau, kuris žmonių giminės išgelbėjimą Kryžiaus medyje įtvirtinai, kad, iš kur mirtis kilo, iš ten ir gyvenimas prisikeltų; ir kas medžiu laimėjo, medžiu būtų ir nugalėtas, per Kristų mūsų Viešpatį. Per kurį Tavąją didybę šlovina Angelai, garbina Viešpatystės, dreba Galybės. Dangūs ir dangų kunigaikštystės, o taip pat ir palaimintieji Serafimai bendrai džiūgaudami ją šlovina. Liepk, prašome, kad tarp jų būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu sakantys: Šventas.

KOMUNIJA

Tėve, jei ši taurė negali praeiti, man jos neišgėrus, tebūnie tavo valia. (Mt 26:42)

1. Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane – kodėl mane apleidai? Toli nuo manojo išganyto [yra] mano nusižengimų žodžiai.

2. Mano Dieve, šaukiuosi dieną, bet tu neatsakai, ir naktį, bet nėra man ramybės.

3. Į Tave viltį sudėjo mūsų tėvai; sudėjo viltį – ir juos išlaisvinai.

POSTKOMUNIJA

Prašome, Viešpatie, tegu per šio slėpinio veikimą ir mūsų ydos bus išvalytos, ir teisingi troškimai išpildyti.



Proprium Missæ

DOMINICA II PASSIONIS SEU IN PALMIS II KANČIOS ARBA VERBŲ SEKMADIENIS



Introitus

Dómine, ne longe fácias auxiliúm tuum a me, ad defensiÓnem meam áspice: libera me de ore leonis, et a córnis unicórniúm humilitátem meam.

Ps. Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum. (Ps 21:20 et 22, Ps 21:2)

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno generi, ad imitandum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmeret et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiÓnis consórtia mereámur.

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses (Phil 2:5-11)

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æqualem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus oboediens usque ad

INTROITAS

Viešpatie, neužlaiyk savo pagalbos toli nuo manęs; pažvelk į mane, kad mane apgintum; išlaisvink mane iš liūto nasrų, ir iš vienaaragių ragų - manąjį žemumą.

Ps. Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane – kodėl mane apleidai? Toli nuo manojo išganyto [yra] mano nusižengimų žodžiai. (Ps 21:20 ir 22, Ps 21:2)

KOLEKTA

Visagali amžinasis Dieve, kuris tam, kad žmogiškoji giminė turėtų sektingą nusižeminimo pavyzdį, leidai mūsų išganytojui prisiimti kūną ir iškęsti Kryžių, maloningai suteik, kad būtume verti turėti ir Jo kantrybės pamokančius pavyzdžius, ir prisikėlimo bendrystę.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš šv. Apaštalo Pauliaus laiško Filipiečiams (Fil 2:5-11)

Broliai, būkite tokio nusistatymo kaip Kristus Jėzus. Jis, turėdamas Dievo prigimtį, godžiai nesilaikė savo lygybės su Dievu, bet apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą ir tapdamas panašus į žmones. Jis ir išore tapo kaip visi žmonės; jis nusižemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties.

mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: ei donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*hic genuflectitur*) ut in nómine Iesu omne genu flectátur coeléstium, terréstrium et inférno rum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale

Tenuísti manum dexteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me.

V. Quam bonus Israël Deus rectis corde! mei autem pæne moti sunt pedes: pæne effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns. (*Ps 72:24 et 1-3*)

Tractus

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti?

V. Longe a salúte mea verba delictórum meórum.

V. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

V. Tu autem in sancto hábitas, laus Israël.

V. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos.

V. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confusi.

V. Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum et abiéctio plebis.

V. Omnes, qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis et movérunt caput.

Todėl ir Dievas jį išaukštino ir padovanojo jam vardą, kilniausią iš visų vardų (*čia priklaupiamą*), kad Jėzaus vardui priklaupytų kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žeme ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: „Jėzus Kristus yra Viešpats!“.

GRADUALAS

Laikei mano dešiniąją ranką ir savo valia išvedei mane [iš vergijos], ir su garbe mane priėmei.

V. Koks geras Izraelio Dievas tiesiaširdžiams! Tačiau mano kojos vos nebuvo pajudintos; vos nebuvo išsklaidyti mano žingsniai, kadangi pavydėjau nusidėjėliams, matydamas ramią nusidėjėlių gerovę. (*Ps 72:24 ir 1-3*)

TRAKTAS

Dieve, mano Dieve, pažvelk į mane – kodėl mane apleidai?

V. Toli nuo manojo išganymo [yra] mano nusižengimų žodžiai.

V. Mano Dieve, [Tavęs] šauksiuosi per dieną, bet neišklausysi; [šauksiuosi] naktį ir [tai] darysiu] ne dėl savojo kvailumo.

V. O tu gyveni savo šventojoje vietoje, Izraelio šlove.

V. Į Tave viltį sudėjo mūsų tėvai; sudėjo viltį – ir juos išlaisvinai.

V. Tavęs šaukėsi – ir buvo išganyti; tavimi vylėsi – ir nebuvo sugėdinti.

V. Betgi aš esu kirminas, o ne žmogus; esu žmonių gėda ir tautos atstumtasis.

V. Visi, kas mane matė, mane paniekino; [pašaipiai] kalbėjo lūpomis ir [paniekinamai] kraipė galvas:

V. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

V. Ipsi vero consideravérunt et conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

V. Líbera me de ore leónis: et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

V. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Iacob, magnificáte eum.

V. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt coeli iustítiam eius.

V. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus. (*Ps 21:2-9, 18, 19, 22, 24, 32*)

Evangelium

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Matthæum (Matt 26:1-75; 27:1-66)

Offertorium

Impropérium exspectávit cor meum et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto. (*Ps 68:21-22*)

Secreta

Concéde, quæsumus, Dómine: ut oculis tuæ maiestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotionis obtineat, et efféctum beátæ perennitátis acquirat.

V. „[Jis] vylėsi Viešpačiu, tegu [Jis] jį gelbsti, lai išlaisvina jį, kadangi nori jam gero“.

V. Išties jie mane apžiūrinėjo ir į mane spoksojo, pasidalino tarpusavyje mano drabužius ir dėl mano apdaro metė burtus.

V. Išlaisvink mane iš liūto nasrų, ir iš vienaaragių ragų išlaisvink manąjį nusižeminimą.

V. Tie, kurie bijote Viešpaties, garbinkite Jį; visa Jokūbo sėkla, šlovink Jį.

V. Viešpačiui bus pranešta apie ateinančią kartą, ir dangūs skelbs jo teisingumą.

V. Tautai, kuri gims; kurią sukūrė Viešpats. (*Ps 21:2-9, 18, 19, 22, 24, 32*)

EVANGELIJA

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančia pagal Matą (Mt 26:1-75; 27:1-66)

OFERTORIUMAS

Priekaišto tikėjosi mano širdis ir vargo; ir ieškojau to, kuris drauge su manimi liūdėtų, bet tokio nebuvo; ieškojau to, kuris mane paguostų, bet neradau; ir jie įdėjo į mano maistą tulžies, o man trokštant, girdė mane actu. (*Ps 68:21-22*)

SEKRETA

Prašome, Viešpatie, suteik, kad Tavo Didybės akivaizdoje įteikta atnaša ir dievotumo malonę mums išlaikytų, ir palaimintosios amžinybės vaisių pelnytų.